

[Justitsministeren.]

at det netop skulde blive dette Tal ogsaa for Hr. Jacobson, det er jo en Forretning, det drejer sig om, den kan blive god, den kan blive daarlig, det kommer ganske an paa, hvordan Forholdene udvikler sig. Det maa han virkelig selv tage Ansvaret for. I øvrigt er det oplyst, at Bruttoavancen var oppe paa 13 000 Kr., og netto havde han 9 000 Kr. ud af det, saa jeg kan ikke se, at Oplysningen har været saa helt forkert. Ganske vist skal jeg indrømme, at det af Jacobson gøres gældende, at en Del af Pengene tjente han ved Toiletterne, og det skulde være noget nyt, der var kommet til, men det er jo givet, at nogen som helst Garanti fra Statsbanernes Side, saaledes at de skulde hæfte over for Jacobson paa den Maade, at han kunde sende Regninger til dem bagefter, hvis han ikke tjente det, som han havde tænkt sig, han skulde tjene, det er aldeles absurd at tro, at noget saadant forelaa, og det, at Statsbanerne skulde være uberettigede til at leje ud af deres egen Ejendom, forkastede selvfølgelig baade Østre Landsret og Højesteret som noget fuldkommen Nonsens, der ikke hørte hjemme nogen Steder.

Men dette her var Jacobson heller ikke tilfreds med. Nu havde han tabt en civil Sag i to Instanser. Hvad gør han saa — efter de bedste Mønstre? Injurier, Beskyldninger for Falsk, Bedrageri, falsk Forklaring for Retten — alt kom som et Fyrværkeri til Offentlige Arbejder, og Offentlige Arbejder svarede paa den Maade, man plejer at gøre i den Slags Tilfælde, med at sende Sagen til Anklagemyndigheden og anmode om, at der maatte blive rejst Sag mod Hr. Jacobson. Alle disse Ting, som han beskyldte Statsbanerne for, at de skulde have forfalsket Kontrakter, at de havde bedraget ham, og at de havde afgivet falsk Forklaring i Retten, blev undersøgt meget grundigt og indgaaende, og Resultatet blev, at Jacobson fik en Injuriedom paa 200 Kr. Jeg fandt dengang, at det var en meget billig Afgørelse, der blev givet Jacobson, men alle var enige om, at nu havde der været saa meget Kævl i denne Sag, at man ikke vilde sætte den paa Spidsen ved at appellere den, for at Jacobson kunde faa en noget højere Straf. Det saa ud, som om han nu vilde komme til Fornuft, efter at Retten havde

talt paa ny, og derfor bestemte man sig fra Offentlige Arbejders og Anklagemyndighedens Side til ikke at appellere denne billige Dom, og Jacobson selv akkviescerede ved Dommen.

Saa skulde man atter tro, at nu var den hellige Grav vel forvaret, men ingenlunde. Paa ny kommer der Gang i Forholdet, og det kommer saa ind i sin tredie Fase. Det er Afslutningen af selve Lejemaalet, for kort efter, at Injuriedommen er faldet, kommer Jacobson og siger til Banerne, at efter alt det, der er passeret mellem os, synes jeg, det er det rigtigste, at vi skilles. Det er egentlig fornuftigt talt af Jacobson. Han opsiges Kontrakten til Ophør til Oktober Flyttedag 1934. Statsbanerne ser paa samme fornuftige Maade paa Sagen som Jacobson og siger, at de er villige til at kvittere Kontrakten til det Tidspunkt, Jacobson ønsker. Saa er der Spørgsmaalet om, paa hvilke Vilkaar, og hvorledes det skulde formes, for vi maa jo erindre, at det her drejer sig om Bebyggelse paa lejet Grund, og det vilde være naturligt, at Jacobson fik Erstatning for de Penge, han havde investeret i sit Søjlehus. Jacobson viste sig paa det Tidspunkt yderst kulant, eller hvad man skal sige, i hvert Fald var han meget ivrig efter at faa bragt Forholdet til en Afslutning, og han understregede i et Brev af 24. Juni 1933 til Ministeriet for offentlige Arbejder, at det var virkelig hans Mening, at han vilde have gjort en Ende paa disse Historier, at han vilde ud af Forholdet, og derfor fremkommer han med Forslag om, hvorledes man skal løse disse Problemer ved hans Udløsning.

Han giver Ministeriet for offentlige Arbejder et Forslag med 3 Muligheder. Det første gaar ud paa en Udløsning ved Overtagelse af Bygningen ved Betaling i Overensstemmelse med den af Banerne selv foretagne Amortisationsberegning i Forhold til en kalkuleret Byggesum paa 220 000 Kr. Det andet, han foreslaar, er, at Statsbanerne selv skal fastsætte et Beløb som Betaling, og han er meget tillidsfuld paa det Tidspunkt over for Statsbanerne, for han siger til dem: Jeg accepterer paa Forhaand et hvilket som helst Beløb. Og endelig siger han, at Statsbanerne kan ogsaa faa Huset gratis. Men der er nu det lille aber ved de to sidste Tilbud, at dertil havde han